

Sønderup (V) udtalte, at der ingen saglig baggrund var for kravet om en arbejdstidsforkortelse i landbruget, og at hans parti mente, at spørgsmålet om landbrugets arbejdstid ikke er egnet til voldgiftsbehandling. Venstre kunne derfor ikke støtte ministerens forslag, men var villig til — under hensyn til den nøje sammenhæng mellem konflikten og landets alvorlige valutasituation — at medvirke til en løsning, der pålægger parterne at trække de forskellige strejke- og lockoutvarsler tilbage.

Poul Sørensen (KF) erklærede, at udgangspunktet for konflikten lå i lønforhandlingerne i 1954, idet ministeren under disse forhandlinger tog spørgsmålet om arbejdstid ud, hvorved offentligheden fik det indtryk, at spørgsmålet om arbejdstiden i landbruget skulle forelægges folketinget til afgørelse.

Jørgen Jørgensen (Lejre) (RV) udtalte på sit partis vegne, at folketinget havde pligt til nøje at orientere sig om karakteren af og baggrunden for en konflikt som den foreliggende, så længe der ikke var gennemført faste rammer for lovgivningsmagtens indgriben i omfattende arbejdskonflikter, således som hans parti havde foreslået. Han ønskede lovforslaget behandlet grundigt i et udvalg, men understregede, at han ikke ønskede folketinget placeret som dommer i overenskomstsmæssige stridigheder, hvor man stiller sig så på den ene og så på den anden side, alt efter som det politiske flertal i tinget svinger.

Alfred Jensen (DK) var modstander af lovforslaget; han fandt, at man skyldte landarbejderne og de øvrige arbejdere, der var tale om, den arbejdstidsforkortelse, som de havde ønsket gennem mange år. Han kunne ikke billige de økonomiske betragtninger, der var fremført for, at lovgivningsmagten skulle gribe ind i konflikten, og hans parti ville stemme imod lovforslaget.

Oluf Pedersen (DR) erklærede, at retsforbundet kunne give principiel tilslutning til tvungen voldgift i de tilfælde, hvor parterne ikke kan tale sig til rette. Han forbeholdt sig iøvrigt sit partis stilling, til resultatet af udvalgsarbejdet forelå.

Efter at også den varslede lockout var iværksat den 16. april, afgav udvalget betænkning den 20. april, og lovforslaget gennemførtes samme dag i folketinget. Udvalgets *flertal* (socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer) indstillede lovforslaget til vedtagelse med 3 af økonomi- og arbejdsministeren stillede ændringsforslag, der vedrørte retningslinierne for voldgiftsrettens arbejde, voldgiftsrettens sammensætning samt fristen for afsigelsen af kendelsen. Et *mindretal* i udvalget (venstres og det konservative folkepartis medlemmer) stillede ændringsforslag om en ny affattelse af lovforslaget, hvorefter de hidtil gældende overenskomster mellem parterne skulle forlænges uforandret i 1 år.

Ved 2. behandling, hvorunder ordførerne meget udførligt redegjorde for deres partiers stilling til lovforslaget og ændringsforslagene,